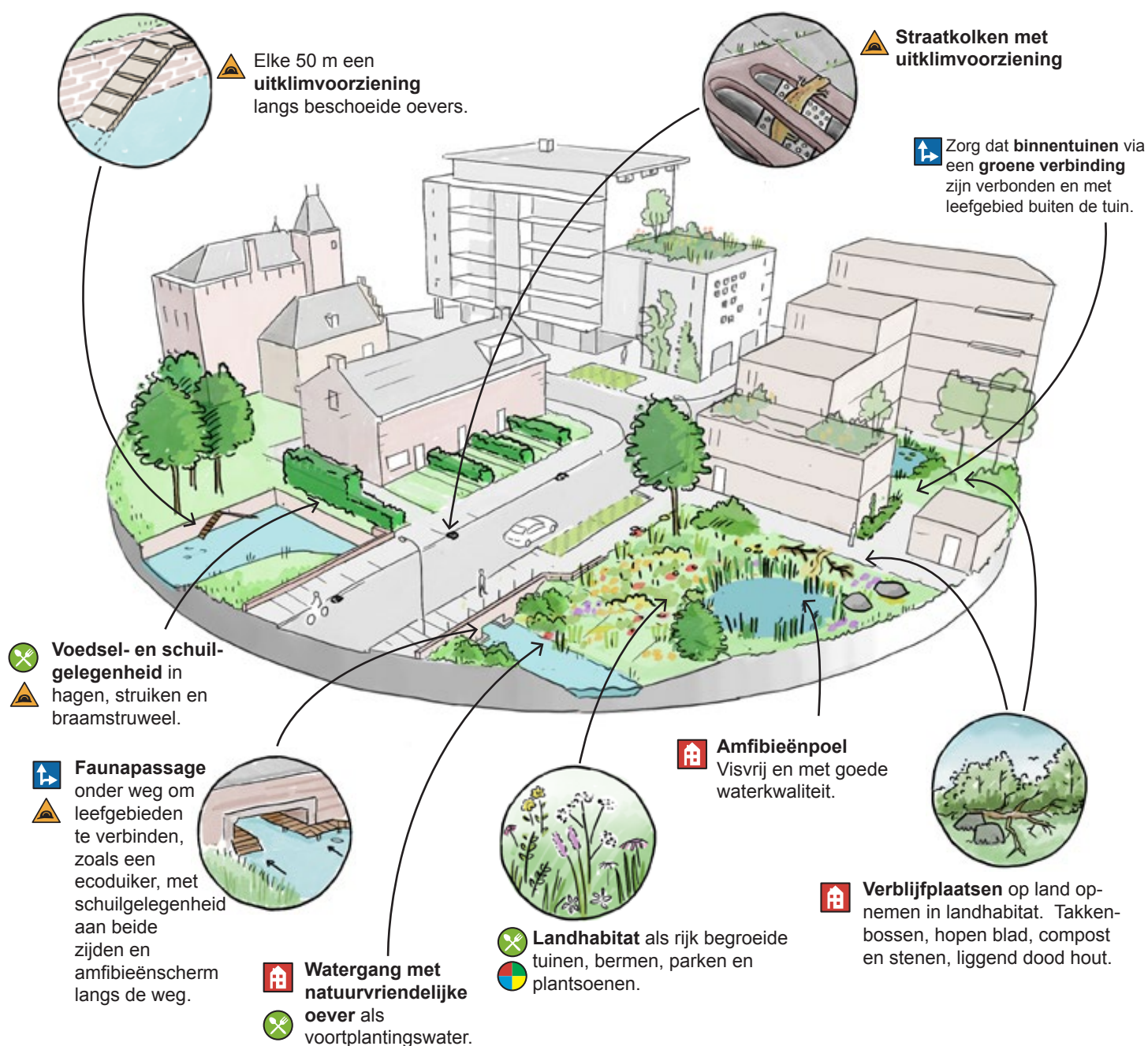

Kleine watersalamander

Lissotriton vulgaris

Natuur in de straat is wat de kleine watersalamander vraagt: een tuinvijver of poel om in voort te planten, een natuurlijke tuin of ruig hoekje in een park voor voedsel en schuilplekken en om te overwinteren en daartussen een obstakelvrije groene verbinding. Deze salamander zit niet graag in de put, een trapje helpt hem eruit.

Verblijfplaats

Voedsel

Verbinding

Variatie

Veiligheid

Kleine watersalamander

Lissotriton vulgaris

groene buurten

Verblijfplaatsen

Minimaal 5 **voortplantingswateren**, zoals:

- Amfibieënpoeien (zie <http://poeien.nu>).
- Sloten.
- Park- en tuinvijvers.
- Dichtbegroeide oeverzones (bijvoorbeeld een natuurvriendelijke oever) van grotere wateren: dan geldt 5m oeverlengte als één voortplantingswater.
- Kleine watersalamanders leven niet in grote wateren!

Overige eisen:

- Minimaal enkele uren per dag zon, bij voorkeur onbeschaduwd.
- Minimaal met wat onderwatervegetatie, bij voorkeur sterk begroeid met water en oeverplanten.
- (Deels) met natuurvriendelijke oever of schuine rand (max. 45°).
- Bij voorkeur visvrij.
- Jaarrond water bevattend.

Verblijfplaatsen op land voor overdag en in winter:

- Takkenbossen.
- Steenhopen (of schanskorven/stapelmuren).
- Hopen blad of compost.
- Liggend dood hout.

Voedsel

Allerlei dierlijk voedsel, zoals kleine kreeftachtigen, regenwormen, slakken en insecten. Minimaal 1 ha landhabitat (tuinen, parken, bermen, heggen en plantsoenen), bestaande uit plekken van minimaal 25 m² groot, die onderling en met het voortplantingswater zijn verbonden (zie "verbinding").

Verbinding

Verbinding binnen leefgebied:

- Voortplantingswater direct grenzend aan geschikt landhabitat.
- Alle landhabitat binnen 250 m van geschikt voortplantingswater (bij voorkeur binnen 50 m).

- Maximaal 100 m tussen 2 voortplantingswateren.
- Buitenste voortplantingswateren op maximaal 250 m van elkaar.

Landhabitat en voortplantingswateren onderling verbonden en verbonden met geschikt landhabitat buiten het plangebied. Groene stroken van 5 m breed hebben de voorkeur, met een vergelijkbare invulling als de landhabitat (zie onder "voedsel").

- Brede vaarten en kanalen (>20m) vormen een niet te overbruggen barrière voor kleine watersalamanders.
- Over korte afstand (<10m) is een smallere strook (min. 2m breed) ook mogelijk.
- Onderbrekingen maximaal 5 (10) m.

Variatie

Zoveel mogelijk variatie in voedselplekken (zie bij voedsel).

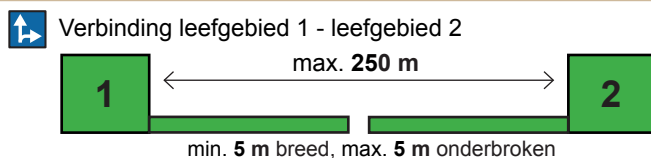
Veiligheid

- Kruisingen van verbindingzones met (spoor)wegen voorzien van faunapassages zoals:
 - Amfibieëntunnels.
 - Ecoduikers.
- Kruisingen van verbindingzones met beschoeide watergangen van minder dan 20 m breed voorzien van uitklimvoorzieningen (bredere wateren worden niet overgestoken), tot 20 meter aan weerszijden van de verbindingzone.
- Straatkolken voorzien van uitklimvoorzieningen voor amfibieën of amfibie veilige roosters.

Meer informatie

- Voor de realisatie van faunapassages: de *Leidraad Faunavoorzieningen bij Infrastructuur* (2021).
- Uitklimvoorzieningen in staatkolken: *Het voorkomen van amfibieën in staatkolken*. A van Diepenbeek & R. Creemers 2012.

Variatie en verbinding

- Landhabitat minimaal 1 ha
- Plekken minimaal 25 m² groot

 Maximale afstand tussen voortplantingswateren

